

prima instanță: Iu. Țurcan
(Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău)
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, M. Guzun
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-1494/14

Î N C H E I E R E

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind
admisibilitatea recursului declarat de către Sorochin Iuri,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sorochin Iuri
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014 prin care a fost
respins apelul declarat de către Sorochin Iuri și menținută hotărârea Judecătoriei
Rîșcani mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 14 ianuarie 2013 Sorochin Iuri a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ, și anume a refuzului de a-l înscrie în Registrul avocaților din
alte state care au dreptul să exercite profesia pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013
acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014 a fost respins apelul
declarat de către Sorochin Iuri și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun.
Chișinău din 25 noiembrie 2013.

La 07 octombrie 2014 Sorochin Iuri a declarat recurs împotriva deciziei
Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, cerând admiterea recursului, casarea
hotărârilor judecătorești contestate și emiterea unei hotărâri noi de admitere
integrală a acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a invocat ilegalitatea actelor judecătorești
contestate. Pretinde că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat în mod
eronat normele de drept material, precum și au apreciat arbitrar probele prezente la
materialele cauzei. Susține că instanțele ierarhic inferioare contrar standardelor
înscrise în art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului în mod
greșit au apreciat probele (înscrieri) prezentate de către dânsul în susținerea
acțiunii, ce atestă calitatea sa de avocat definitiv în România, precum copiile de pe

decizia nr. 149 din 22 iunie 2012 a Baroului Iași, certificatul de înregistrare fiscală eliberat de către Ministerul Finanțelor Publice al României și legitimația de avocat. Totodată pretinde că intimată nu a prezentat probe suficiente în susținerea refuzului de a-l înregistra ca avocat străin, iar scrisoarea Uniunii Naționale a Barourilor din România prin care se atestă că Sorochin Iuri nu are calitatea de avocat și nu este înscris în Tabloul avocaților al vreunui barou din țară și, respectiv, nu poate exercita în mod legal profesia de avocat în România, nu poate fi reținută deoarece dânsul face parte dintr-o altă Uniune a barourilor decât aceea care a prezentat respectiva informație. Astfel, Uniunea Avocaților din Republica Moldova nu a demonstrat că în România există o singură Uniune a Barourilor contrar normelor legale pertinente ce pun sarcina probațiunii pe seama pârâtei (autoritate publică). Mai indică că conform Acordului internațional încheiat între Republica Moldova și România la 06 iulie 1996 privind asistența juridică în materie civilă și penală, avocații din România au aceleași drepturi precum și avocații din Moldova. Consideră recurentul Sorochin Iuri că cele relatate supra se încadrează în temeiurile declarării recursului și condiționează casarea actelor judecătorești contestate cu pronunțarea unei soluții favorabile dânsului.

La 21 octombrie 2014 în adresa intimatei Uniunea Avocaților din Republica Moldova a fost expediată copia recursului declarat de către Sorochin Iuri, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă Uniunea Avocaților din Republica Moldova nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit pentru aceasta, admisibilitatea prezentului recurs examinându-se astfel în lipsa referinței din partea intimatei.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Sorochin Iuri în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sorochin Iuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Argumentul recurentului precum că instanțele ierarhic inferioare au apreciat în mod arbitrar probele prezente la materialele cauzei și anume copiile de pe decizia nr. 149 din 22 iunie 2012 a Baroului Iași, certificatul de înregistrare fiscală eliberat de către Ministerul Finanțelor Publice și legitimația de avocat, care atestă calitatea sa de avocat definitiv în România, nu poate fi reținut ca temei al admisibilității prezentului recurs în condițiile în care, contrar prevederilor art. 122 alin. (1) CPC și art. 138 alin. (4) CPC, recurentul-reclamant nu a prezentat în original actele care în opinia dânsului confirmă calitatea de avocat în România și nici nu a comunicat instanței locul păstrării originalelor și motivele imposibilității prezentării acestora în original, actele respective fiind anexate în copii autentificate de însuși Sorochin Iuri.

Mai mult decât atât, înscrisurile prezentate nu sunt nici apostilate în conformitate cu prevederile art. 466 CPC (recunoașterea actelor eliberate, redactate sau legalizate de autorități competente străine) și cerințele Convenției de la Haga cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine din 05 octombrie 1961, ratificată de Republica Moldova și România.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului cu privire la neîndeplinirea de către intimata Uniunea Avocaților din Republica Moldova a sarcinii probei la cazul speței, deoarece este neîntemeiat.

Materialele prezente la dosar demonstrează cu certitudine că în prezenta cauza, sarcina probațiunii a fost pusă anume pe seama Uniunii Avocaților din Republica Moldova, în strictă corespundere cu art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care a demonstrat în mod suficient prin probe admisibile și pertinente temeinicia refuzului dânsului de a-l înscrie pe Sorochin Iuri în Registrul avocaților din alte state care au dreptul să exercite profesia enunțată pe teritoriul Republicii Moldova.

Iar scrisoarea Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 2225 din 20 decembrie 2012 atestă că recurentul nu are calitatea de avocat și nu este înscris în tabloul avocaților al vreunui barou din țară și, respectiv, nu poate exercita în mod legal profesia de avocat în România.

Cât despre argumentul recurentului Sorochin Iuri cu privire la aplicarea eronată a prevederilor Acordului internațional încheiat între Republica Moldova și România la 06 iulie 1996 privind asistența juridică în materie civilă și penală, instanța de recurs evidențiază că respectivul tratat internațional nu reglementează careva aspecte specifice ce ar ține de activitatea avocaților în cele două state contractante.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sorochin Iuri, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Sorochin Iuri se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi